

„Brigádnapló” is készül

Augusztus 20-a az államalapítás, Szent István és az új kenyér ünnepe mellett hosszú évek óta a kerek születésnaposok köszöntését is jelenti a Nyugdíjas Szakszervezet számára Vértessomlón, így idén is további ünnepi percek tartogatott a jelenlévő helyi, várgesztes tatabányai tagok számára.

Valamennyi pad megtelt augusztus 21-én a Nyugdíjas Székház udvarán felállított sátorban, ahol Imeli János titkár köszöntötte a megjelenteket, köztük Hartdéken József és Igó István egykori polgármestereket, dísz-

polgárokat, Eckné Csákvári Valériát, Várgesztes településvezetőjét, Schäffer László képviselőt, Visnyei László plébánost, Bognár Károly atyát, és nem utolsósorban Mautner Jánost, aki a megnyitó ideje alatt is a kolbászok sütésén szorgoskodott a serpenyőkönél.

Nagy tisztelettel emlékezünk I. Istvánra, aki megmutatta az utat, hogy nekünk Európában van a helyünk, nekünk a valást fel kell venni, mert csak így lehet boldogulni ennek a népnek a nagyvilágban. Elindultunk egy jó úton és hosszú évszázadokon keresztül követtük, és még ma is Európában vagyunk, és azt az utat követjük, melyet ő annak idején kitűzött és célként meghatározott – hangzott el Imeli Jánostól, aki az új kenyér kapcsán így fogalmazott: bízunk benne, hogy mindenkinek jut az asztalára minden alkalommal.

Haraszi Lászlóné, aki tavaly november-től látja el a kultúrfelelősi teendőket, meglepetéssel is készült. A tagok mosolyogva lapozgatták azt a fotóalbumot és „brigádnaplót”, melyekben az idei évtől gyűjti programjaik, összejöveteleik kedves humorral átszótt írásos emlékeit, fényké-

peit. Hogy vidámságban és jó hangulatban a későbbiekben sem lesz hiány, azt igazolta a folytatás. A kerek születésnaposokat Haraszi Lászlóné és Kripl Györgyné szavallattal köszöntötte, és érkezett a hatalmas torta is, melyet Hartdégenné Rieder Ágota készített el, s – mint Imeli János mondta – nem azért nagyobb a mérete évről évre, mert „öregednek”, hanem azért, hogy mindenkinek jusson az ízletes finomságból.

A Nyugdíjas Szakszervezet kerek születésnapos tagjai (2025):

80 éves: Vörös Sándorné, Pfszterer József, Krüpl Ferenc, Pfszterer János
75 éves: dr. Kővári Józsefné, Dimitrov Péterné, Rohrbacher Erzsébet, Richter Ferencné, Hartdéken Pál, Linczmayer Gyula
70 éves: Kányó Ferenc
65 éves: Farkas Sándor, Hlotyák Jánosné, Szabó Szilamér
60 éves: Kányó Ferencné, Hartdéken Tibor

Nyárvégi történelmi kavalkád

Bár a reggeli órákban még kissé hűvösnek tűnt az időjárás, később egyre gyakrabban bukkant elő a nap a felhők mögül szeptember 13-án, s végül igazán kellemes, még a nyarat idéző napsütés kísérte a Várgesztes Vár-úton a „Nyárvégi történelmi kavalkád”, melynek hírére szépen benépeült a rét.

Nagyon érdekes, finom a szőre. Ezt szereti a nyuszi? És a sas mit eszik? Van neve? Ez mi a fején? – sorjázta a gyerekek a tapasztalataikat, kérdéseiket, miközben lelkes érdeklődéssel simogatták az állatokat, és (többen biztosságos távolságból) csodálták a hatalmas szirti sast.

A program kicsiknek, felnőtteknek egyaránt kedvezett, hiszen az állatsimogató mellett ugrálóvár, izgalmas fajták, ólomöntés, veterán járművek, bőr karkötő- és tiarakészítés, íjászkodás, kavicsfestés, no meg a töretlen népszerűségnek örvendő arcfestés és csillámtetkő várt mindenkit. 7 próbás időutazás a Csák nemzetség idejébe – azok a fiúk, lányok, akik teljesítették a hét állomás (jurta, kézműves sarok, solymász, állatsimogató, íjász, ólomöntés, fajták) feladatait, és összegyűjtötték a menetlevélen az összes aláírást, a jurtánál különleges ceremónia, lovaggá, illetve harcos amazonná avatás részesei lehettek, teljesítményüket oklevéllel is elismerték.

A kézműves utca is igen színes vásári forgatógót kínált, horgolt játékok, és táskák, textil áruk, illatos gyertyák, szappanok, kerámiák, ékszerek, mesekönyvek, hímzett termékek, de még élő cserepes virágok is kellett magukat.

Kora délután a solymász bemutató főszereplői „vették át a légteret”, a harrishéja a jól megérdemelt jutalomfalatért „cserébe” kötelességtudóan repült vissza gazdájának fütty jelére, a közönség egy részének öröme, más részének ijedtére

olykor a fejük búbját súrolva, s hogy az élményt örökre megőrizték, a bemutató végén közös szelfik is készülhettek még a szirti sassal is.

Nem kevésbé látványos program-elemmel folytatódott a délután, hiszen érkezett a Gölbasi Vitézei Egyesület török kori bemutatója, ízelítőt adva régimúlt idők karddal vívott harcaiból, lövegvereből, a puskák megtöltéséből. Az ágyú sem hiányozhatott, az egyesület az egykor gyakran használt nehézlöveget modernizálva piros, fehér, zöld füstfelhővel búcsúzott a lelkes közönségtől, majd Szebenyi István, a Had- és Kultúrtörténeti Egyesület elnöke tartott előadást „Az utolsó töltenyig” című, a Keltike Házban látható kiállításról.

Az előzetesen meghirdetett várépítő versenyre hat alkotás érkezett, egytől egyig alapos, részletekbe menő kidolgozással, a különböző alapanyagok fantáziadús, kreatív felhasználásával. Az alkotásokra nagyjából 250 szavazatot érkezett, az első helyezést, a Vár-rét mesterépítője címet Szőlősi Gábor hódította el, második lett az Elit osztály, harmadik Hujber Luca és Hujber Sári.

Egy talpalatnyi földet vér nélkül nem adtak

„Jó lett volna még egy kicsit élni.” – Jankovich János zászlós utolsó szavait 1945 márciusában Tomka Emil harctéri naplója örökítette meg. Az 1. huszárhadosztály Vértessomlón való második világháborús helytállását és felmorzsolódását bemutató kiállítás nyílt meg „Az utolsó töltenyig” címmel szeptember 11-én a várgesztes Keltike Házban, a tárlatot Szalay-Bobrovicz Kristóf honvédelmi miniszter ajánlotta az érdeklődők figyelmébe.

A kiállítás megnyitóját a temetőben lévő katonasíroknál gyűlekeztek az emlékezők, köztük dr. Kancz Csaba főispán, Popovics György vármegyei elnök és a környező települések polgármesterei. A II. világháború emlékműve előtt megálva tiszteletteljes főhajással emlékezünk mindazokra, akik életüket áldozták a szabadság és a béke ügyéért. Ez az emlékmű nem pusztán a múlt iránti tisztelet jele, hanem intő jelként is szolgál: emlékeztet bennünket arra, hogy a háború embertelensége és pusztítása soha többé ne ismétlődhesen meg – hangzott el Eckné Csákvári Valéria polgármestertől, majd Szebenyi István, a Had- és Kultúrtörténeti Egyesület elnöke fejezte ki köszönetét a várgesztesiek, s mindazon települések számára, amelyek gondozzák a sírokat. 80 év telt el a II. Világháború befejezése óta. Itt azok nyugszanak, akik a 1. huszárhadosztályból Várgesztes közelében estek el, Vértessomlón szerte vannak még ilyen temetőink, nagyjából 100-150 jelölt sír található, Gánton, Kápolnapusztán, Kórhányáson, Körtvélyespusztán. Ezeket a sírokat közösen az önkormányzatokkal, erdészettel gondozzuk és tartunk megemlékezéseket azon katonák tiszteletére, akik hősiességgel védték a hazát. Egy talpalatnyi földet vér nélkül nem adtak. Itt a Vértessomlón 1944 decemberétől egészen 1945. március 16-áig, a nagy bécsi offenzíva megindulásáig tartottak ki a huszárok. Egy maroknyi embert kell elképzelni. A lovas hadosztály teljes létszáma majdnem 19 ezer fő volt a megalakulásakor, s mire ideértek, már csak 3600-3800-an voltak.

Itt a Vértessomlón minden olyan útlezárást, amit meg lehetett oldani az erdőben, támpontszerűen megoldottak, hogy a Vörös Hadsereg ne tudjon átszaladni olyan könnyen Bécs felé. Ez egészen 1945. március 16-áig sikerült, ám addigra olyan létszámbeli és

technikai fölénybe kerültek itt a szovjet csapatok, ami ellen már ez a maroknyi ember nem tudott védekezni. Ide mindig örömmel jövök, mert látom, hogy a falu szorgos népe rendben tartja a sírokat, megemlékezik a katonákról. Önök nélkül ezek a sírok fenn sem maradtak volna. Ezeket a sírokat lopva is megkapálták az ötvenes-hatvanas években, amikor még megtorlás járt érte, ezért hálás köszönet minden falusi embernek, aki tett ezért valamit! – fogalmazott.

A kegyelet virágainak elhelyezését követően Bognár Károly atya ezekkel a szavakkal áldotta meg az emlékművet és a sírokat: Istenünk, szálljon áldásod erre az emlékműre, hogy mindenki, aki rátekinthet, részvétet, a háború áldozatai iránti tiszteletet ébresztszen... Azokat pedig, akikre itt fájó szívvel gondolunk, fogadd az örök béke honába. Zaklatott és szörnyű véget ért földi életük után Te légy számukra a megnyugvás, a boldogság és a véget nem érő élet...

A Keltike Háznál Eckné Csákvári Valéria polgármester Babits Mihály gondolataival köszöntötte a megjelenteket: „Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad, annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe.” ➔ 2. oldal

TELJES ÚTLEZÁRÁS!

A rácsos vaselemek javítása miatt október 7-től 10-éig teljes útlezárás lesz az Arany János Somhegy összekötő utcánál.

Kérünk mindenkit, hogy a munkálatok ideje alatt a Vár utca felől közelítsék meg a Somhegy, Vadászdomb, illetve a Hegyalja utcákat!

Köszönjük a lakosság türelmét!

GESZTESI KRÓNKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u 47. • Felelős kiadó: Eckné Csákvári Valéria polgármester
 Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi • E-mail: propagandabt@gmail.com • 20/9611-833
 Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Megjelenik havonta 250 példányban.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

Egy talpalatnyi földet vér nélkül nem adtak

... folytatás az első oldalról

Elmondta, hogy a bemutatott tárgyak, mint például a huszárhadosztály történetéhez kapcsolódó relikviák, mind-mind a Vértes lőszerraktárában kerültek elő. A látogatók betekintést nyerhetnek abba a világba, ahol a magyar katonák életüket adták a hazáért, míg a történelmi viharok el nem sodorták őket. A feltárt tárgyak tiszta bizonyítékai az ott lezajlott történelmi eseményeknek. A magyar lovasok határozottan hozzájárultak a hazai katonai hagyományok megteremtéséhez. Fontos szerepük volt abban, hogy a hősök példáján keresztül a magyar hadsereg hírnevét tovább erősítették. A huszárhadosztály esettjeinek sírja a helyi temetőben, kisebb számban ugyan, de megtalálhatóak. A vértesi járványok emlékét idézve, a régióban található bányák, bunkerek és géppuskaállások is nyújtanak betekintést a történetekbe. A polgármester azt is hangsúlyozta, hogy bár a kutatásokat és tárgyakat megtekinthetjük, elengedhetetlen, hogy ne csupán a történelem adatait, hanem a mögötte rejlő emberi történeteket is megőrizzük. Ezt az érzelmi, kulturális kincset adja nekünk a történelem, amit nem csupán tudományos, hanem morális szemüzből is érdemes szemügyre venni.

Miniszterként, de emlékező leszármazottként, unokaként is vagyok itt, és ezen keresztül a személyes közelségem a Vérteshez, és a Vértesben elvérzett huszárhadosztályhoz egészen különleges – kezdte beszédét Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter, aki magával hozott és megmutatott egy lövedéktől roncsolt cigarettatárcát is, mely a Nádasdi Huszárezred kapitányaként szolgálatot teljesítő nagypapa életét mentette meg, amikor géppisztolyosorozatot kapott a Vértesben. Ez a mára barátságossá szelídült táj egy nagyon nagy seb rajtunk, nemcsak egy nagy múltú fegyvernem utolsó képviselői véreztek itt ki egy borzalmas és Magyarország szempontjából is egy teljesen értelmetlen háborúban, hanem a nemzetünk is nagyon súlyos sérülést kapott – fogalmazott. Hozzátette, a történelem sokáig elfelejtette ezt a generációt, azoknak a katonáknak a helytállását, akik hősiessen védtek a hazájukat, és megtettek minden tőlük telhetőt. Kiemelte: ma egy XXI. századi modern magyar haderőt építünk, de ezt csak úgy tehetjük, ha emlékezünk az elődök hősiességére.

A minisztert követően Dr. Ádám Barnabás tartalékos huszár ezredes ismertette a

huszárság múltját, majd *Szebenyi István*, a Had- és Kultúrtörténeti Egyesület elnöke a település egésze számára fejezte ki köszönetét, amiért befogadták a tárlatot, mint ahogy annak idején befogadták a huszárokat is a házaikba.

A kiállítás hazatért. Hazatért, hiszen több mint 20 éve azzal a céllal kutatjuk a Vértes lövészárkait, hogy az előkerült anyag helyben maradjon, hiszen az itt élők történelmi emlékeihez kapcsolódnak. Ezek nem a mi, hanem az önök tárgyai, amiket most mi vissza szeretnénk adni. Életem jelentős részét áldoztam arra, hogy kutassam a hadosztály történetét, felkutassam esettjeiket, gondozzam sírjaikat, megírtam, megörökítem hősiességük történetét. És most megnyitjuk azt az állandó tárlatot, amely valóban megmutatja őket. Fotókon, idézeteiken, felszerelési, ruházati tárgyaik bemutatásával még közelebb kerülhetnek hozzánk. Sok feladatom van még, hogy helyükre kerüljenek a dolgok, és mi, utódok méltón tudjuk kifejezni a hálánkat, köszönetünket nekik, akik életüket áldozták hazájukért. Haza kell hoznunk még egy – történetük szempontjából felbecsülhetetlenül fontos – iratanyagot is Ausztriából. Fel kell kutatnunk minél több esettjeiket, és vissza kell adni családjaiknak. Sokan megkérdezték már tőlem, hogy miért csinálom? Erre John Fitzgerald Kennedy idézetével tudok válaszolni: ne azt kérdezd, mit tehet érted a haza, hanem, hogy te mit tehetsz a hazáért. – hangzott el a kiállítás szülőlatyjától.

Az eseményen *Szolga Róbert* szavalatával a Várgesztesi Német Kultúregyesület Dalköre énekeivel tisztelgett az elhunyt hősök előtt.

„Az utolsó töltényig” című kiállítás a Keltike Házba lépve a bal oldali teremben *Máriássy László* főhadnagy I. világháborús hagyatékát, naplódézeteit, saját fotóanyagát tárja a látogató elé. A főhadnagy irasztokraként már abban az időben rendelkezett fényképezőgéppel és végigfotózta a frontot. A tárlat készítői ebbe a környezetbe helyezték bele az I. világháborúból, Doberdóból, Olaszországból hazahozott műtárgyakat. A jobb oldali terem kiállítása a II. Világháború vértesi harcainak állít emléket. *Tomika Emil* huszár alezredes naplódézetei vezetik a látogatót, és ebbe az anyagba illesztették bele a Vérteses fotókat, illetve a tárgyi emlékek 60 százaléka is a Vértesből került elő. A kulcsok, csajkák, bajonettek felnagyított archív fotókra kerültek fel, számos darab sérült, átlótt, magán viseli a háború nyomait. A katonák huszárnaplóba feljegyzett szavai drámai módon mutatják be a lőszer és fel-

szerezés nélküli helytállást a szovjet túlerővel szemben, amikor már sem emberből, sem technikából nem volt elegendő, és remény sem a győzelemre. Ezt a katonák maguk is tudták, mégis az utolsó emberig kitartottak. Az alakulat három és fél hónapig tartó harcban teljesen felmorzsolódott, személyi állományának jelentős része elesett. Legtöbbjük soha nem kapta meg a végtisztességet, és jeltelen tömegsírokban nyugszanak haláluk helyszínén.

„Fák az ember körül”

A 4. Kertszerész Szakest keretében Kluber Balázs kertészmérnök tartott előadást „Fák az ember körül” címmel, amely a fák épített környezetben betöltött szerepét és a szakszerű faültetés legfontosabb lépéseit járta körül.

A fák ökológiai szolgáltató képessége manapság kulcsfontosságú, mint a levegő tisztítása és a hőmérséklet mérséklése. Kiemelte az őshonos és az invazív fajok közötti különbséget; utóbbiak terjedése ugyanis veszélyeztetheti a helyi ökoszisztémát.

A sikeres faültetés alapja a megfelelő helyről való beszerzés. *Kluber Balázs* azt tanácsolja, hogy faiskolából vásároljunk, ahol szakszerűen nevelt, egészséges és őshonos fajfajok is rendelkezésre állnak. A résztvevők megismerhették az egyes faiskolai rövidítéseket így magabiztosabban tudnak a jövőben az aktuális kínálatból választani.

A szakszerű ültetés lépéseit is ismertette a szakember, mint például, hogy a fa gyökérnyaka ne kerüljön mélyebbre a talaj szintjénél. Kiderült, hogy az ültetés utáni metszés elengedhetetlen a gyökérzet és a lombzat közötti egyensúly megteremtéséhez, ami segíti az eredést. A frissen ültetett fát karózni is kell a stabilitás és a gyökérzet elmozdulásának megakadályozása érdekében. Megtekintette mindenki a fák rögzítéshez használatos kötöző anyagokat, amelyek nem sértik meg a kérget. *Kluber Balázs* hangsúlyozta, hogy az első években a legfontosabb gondozási feladatok közé tartozik a nagy vízádagokkal történő rendszeres öntözés, amely a fa eredése szempontjából a legfontosabb.

A közel 1,5 órás előadás után mindenki profi faültető szakemberként távozott a Várgesztes Faluházból.

A bányászok élete mindig több volt pusztá kenyerkeresetnél...

Várgesztesen talán nem is él olyan család, amely valamilyen módon ne kötődne a szénhez, a bányászathoz. A szénecaták hősei és a hivatás tiszteletére állítottak fel a Hagyományörző csoport kezdeményezésére 2017-ben a községháza előtti parkban egy, a márkushegyi bányából származó csillét az egykori bányászok kérésére, azóta ott emlékeznek meg a Bányásznapról.

Jó szerencsét! – köszöntötte szeptember 7-én a szentmisét követő Bányásznapi megemlékezés résztvevőit *Eckné Csákvári Valéria* polgármester, hozzátéve, hogy az alkalom egyszerre a tiszteletadás és a tanulás.

Tisztelgünk a dicsőséges múlt előtt, és gondolunk azokra is, akik ma is őrzik, ápolják, tovább viszik a bányász hagyományokat. Mert a bányászat nem csupán munka volt: közösséget formált, kultúrát teremtett, és értékrendet adott. A bányászok élete mindig több volt pusztá kenyerkeresetnél – egyszerre volt benne hit, bátorság és hivatástudat. A bányászat értékeit hagyott ránk. Az összefogás erejét, az egymás iránti megbecsülést, a szorgalmat, a kitartást és a bátorságot. Ezek az értékek nem csupán a föld mélyén voltak nélkülözhetetlenek – ezek minden közösség, minden emberi együttélés alapkövei. És miközben emlékezünk, gondoljunk bele egy pillanatra abba, mit is jelentett bányásznak lenni. Nap, mint nap leereszkedni a föld gyomrába, ahol vaksötét, fojtó levegő, szűk járatok és állandó veszély várt. Ott dolgozni, ahol minden zaj – egy robbanás, egy recsegő kő – a végzet hírnöke is lehetett. A bányász soha nem tudhatta biztosan, hogy a műszak végén újra meglátja-e a napvilágot, hallhatja-e még gyermeke hangját, átölelheti-e szeretettjeit. Ezért minden felszínre érkezés maga volt az élet diadala. Ha ma mi, az utókor, emlékezünk rájuk, akkor nemcsak tisztelgünk a múlt előtt, hanem vállaljuk is: őrizzük tovább mindazt, amit ők ránk hagytak – emberséget, közösséget, kitartást – fogalmazott.

A megemlékezés részeként a szénecaták hősei előtt *Pfiszterer Ilona* Szepesi Zsuzsanna „Bányász hősök”, *Mautner János* Szepesi Zsuzsanna „Bányásznapra”, és az egykori tata-bányai bányászoktól, *Sebestyén Lajos* (1926–2012.) „Levél a bányászokhoz” című versének, a dalkör a „Glück auf!” ének előadásával tisztelgett, a jelenlévők a Bányász Himnusz és *Kanyó Ferenc* helyezte el a kegyelet virágait.

Délután Vértessomlón a 75. Bányásznapot tartották a helyi nyugdíjas színház udvarán. A megjelenteket *Matajsz né Koller Viola* köszöntötte, aki így fogalmazott: a bányászat nem csak nehéz szakma, foglalkozás, hanem hivatás is, küzdelem a természet kincseiért magával a természettel a felszín alatt és a föld felett. Olyan küzdelem, ami minden tiszteletet megérdemel: benne az élet és a halál, a szerencse és a szerencsétlenség drámai közelségben van egymással. Az ember erejét és eszét is próbára teszi, amikor a föld mélyébe indul. Az itt megjelent vendégek pedig igazán tudják, hogy mit jelent a bányászat, és az ahhoz való érzelmi kötődés. Beszédében tiszteletét és nagyrabecsülését fejezte ki a bányászok és bányászatuk előtt, hiszen mindannyian emelt fővel mondhatják, hogy ők is, elődeik erőfeszítései nem voltak hiábaválók.

A hagyományoknak megfelelően a szakszervezet elnöke, *Imeli János* köszöntötte a jubilálókat: *Szeifert Antal* és *Eck Antal* 60 éve, *Almási István* és *Racsmany Mihály* 65 éve tagja a szervezetnek.

Vendel napi búcsú

A Német Nemzetiségi Önkormányzat Várgesztes kezdeményezésére október 19-én falunk Vendel napi búcsúján 10 órakor német nyelvű szentmise lesz. A misét Havassy Bálint atya, a tatai nagy templom plébánosa celebrálja. Erre az alkalomra szeretettel várjuk a híveket, rokonokat valamint minden érdeklődőt a templomba, majd az azt követő Agapéra a Faluházba, egy kis sütizésre, beszélgetésre. Szívesen fogadunk süteményt is, amit október 18-án 16 órakor lehet leadni a Faluházban.

Hartdéken Sándorné elnök

Támogatás a szép korúak számára

Felhívjuk a 65 év feletti várgesztesiek figyelmét, hogy idén is lehetőségük nyílik az időskorúak pénzbeli támogatásának megigénylésére. A támogatás megállapításának feltétele a közös háztartásban élő személyek jövedelemigazolása, valamint a kérelem nyomtatvány várgesztesi Polgármesteri Hivatalhoz történő benyújtása. A támogatást valamennyi 65 év feletti várgesztes igényelheti, a nyomtatvány a polgármesteri hivatalban kérhető nyitvatartási időben. **A kérelem beadási határideje 2025. október 31.**

GARÁZSVÁSÁR

Meguntad?
Útban van?
Csak foglalja a helyet?

Szükséged van valamire?
Keresel?

Gyere és add el, találj neki új otthon!
Asztalfoglalás:
06203667827
06202802425

Gyere és böngéssz a sok hasznos és egyedi holmi között. Lehet, hogy pont itt találd meg amit régóta keresel.

Időpont: 2025. október 11.
9 órától 14 óráig
Helyszín: Várgesztes, Faluház

Helybe visszük az ügyintézés

Kormányablak-busz érkezik Várgesztesre

2025. október 9-én 14-től 15 óráig Várgesztesen, az Arany J. u. 55. sz. (Keltike Ház) előtt várják az ügyfeleket. Többek között a következő ügyek intézhetőek: személyazonosító okmány (személyi igazolvány, jogosítvány, útleve), lakcímgigazolvány, lakcímbeljelentés, diákigazolvány, ügyfélkapu-regisztráció.

A KAB-BUSZ-on illetékfizetésre csak bankkártyával van lehetőség.

Menetrend: www.kormanyhivatalok.hu